

lingsministeren indgår aftaler med erhvervslivets organisationer og de faglige organisationer om at nå en række pejlemærker for ligestilling; at flere kvinder bliver repræsenteret i ledelsen af danske virksomheder og organisationer; flere kvinder i bestyrelserne og styrkelse af den kvindelige talentmasse i virksomheder og organisationer.

Det Radikale Venstre støtter denne måde at fremme ligestillingssagen på. Aftalerne vil forhåbentlig sikre, at de involverede organisationer og virksomheder påtager sig et væsentligt ansvar i forhold til ligestillingssagen og indser fordelene ved at udnytte hele den talentmasse, som medarbejderne udgør – både kvinderne og mændene.

I denne forbindelse er der måske behov for en afklaring af, hvad SF mener med en forpligtende indsats. Skal dette forstås således, at aftalerne skal følges af sanktioner ud over den umiddelbare straf – henholdsvis gevinst – det er for en virksomhed eller en organisation ikke at udnytte hele sit medarbejderpotentiale?

Sammenfattende er Det Radikale Venstre sympatisk indstillet over for SF's forslag. Den andel på 9 pct., der er af kvinder i toppen af de danske virksomheder og organisationer, tyder på, at ligestillingsministeren bør påtage sig en mere aktiv rolle for en aktiv indsats hos erhvervslivets organisationer og de faglige organisationer.

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten støtter selvfølgelig SF's forslag.

I 1980'erne var vi i Danmark blandt dem, der havde den mest progressive og fremadrettede kønspolitik i Vesteuropa. Siden er det desværre lidt blevet sådan, at vi hviler lidt på laurbærene.

Jeg synes, det er en rigtig god idé at opfordre ministeren til at spille en endnu mere aktiv rolle, end ministeren allerede gør i dag. Det er en god idé at forpligte organisationerne til at gøre deres del af arbejdet.

Når det så er sagt, er der selvfølgelig også nogle problemer, men det synes jeg ikke er væsentligt for intentionen i beslutningsforslaget, som er den helt rigtige.

Det første problem, jeg vil nævne, er det, som SF selv skriver i bemærkningerne til forslaget, nemlig det forhold, at der er medlemsdemokrati

i organisationerne, og at det derfor er medlemmerne, der fastsætter reglerne for, hvordan folk kan komme på valg eller blive ansat i organisationen, og selvfølgelig bestemmer, hvilke personer der rent faktisk vælges.

Så jeg vil selvfølgelig understrege det, som SF også skriver, at det er organisationerne selv, der er med til at formulere deres bud på en løsning på ulighed, og så kunne man måske understrege, at netop det, at der er medlemsdemokrati, kunne give os muligheden for, at det faktisk også synker længere ned end blot på ledelsesniveau eksempelvis i fagbevægelsen.

Kl. 13.00

Det næste problem er ikke så meget et problem af teknisk art, men af politisk og ideologisk art. Vi ønsker ligesom SF at gøre op med uligheden kvinder og mænd imellem, og vi mener ligesom SF, at der er en række barrierer, som vi skal overvinde for at opnå det mål. Men hvad er det for barrierer, og hvordan vægter vi dem i forhold til hinanden?

I Enhedslisten tror vi, at vi først og fremmest ville have valgt at fokusere på kvinderne i bunden og dernæst på de privilegerede kvinder i toppen. Selvfølgelig skal vi fokusere begge steder, det er blot et spørgsmål om, hvad man vægter højest.

Kvinder har en løsere tilknytning til arbejdsmarkedet end mænd, og i den nuværende situation med stigende arbejdsløshed, hvor vi ved, at det går hårdest ud over kvinderne, synes jeg, det var rigtig relevant at diskutere de problemer også, men det står selvfølgelig ikke i modsætning til hinanden.

Så er der en række barrierer, som jeg håber at SF og vi er enige om skal fjernes, men det kan SF's ordfører jo selv kommentere. Vi mener, det er helt centralt i øvrigt også for at få flere kvinder i toppen, at der skabes ordentlige forhold omkring barselorloven. Mænd skal have mulighed for at tage mere del i opdragelsen af og omsorgen for børnene, og kvinder skal ikke sorteres fra, fordi de er i den fødedygtige alder.

Begge parter har altså en interesse i to ting. For det første, at en del af barselorloven reserveres til manden, sådan at manden i forhandling med arbejdsgiveren omkring barsel får det nemmere. For det andet, at der etableres en central barselfond, sådan at alle arbejdsgivere betaler en lille pose penge pr. ansat mod til gengæld at få dækket alle omkostningerne i forbindelse med, at en ansat skal have barselorlov.